

ligt nå i løbet af 1 minut, så derfor vil jeg i stedet referere til ordførerens holdning til sammenhængen mellem 24-års-reglen og kampen mod tvangsægteskaber.

Ordføreren har tidligere givet udtryk for, at der ikke er nogen sammenhæng, og på den baggrund vil jeg egentlig godt spørge ordføreren, om det er sådan, at man er parat til at støtte forslag, som reelt kan støtte de mennesker, som er truet af at blive ofre for tvangsægteskaber her i landet, f.eks. at give dem en reel mulighed for at gå under jorden ved at gøre det muligt for dem at skifte cpr-nr.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstod spørgsmålet, men jeg skal alligevel prøve at gøre mig umage for at besvare det.

Må jeg først sige, at vi aldrig har sagt, at der ingen sammenhæng er mellem 24-års-reglen og tvangsægteskaber. Tværtimod har vi sagt, at der er rigtig mange indvandrerorganisationer og indvandrerkvinder, som er tilhængere af 24-års-reglen. De mener, den er god, fordi de ikke længere kan blive tvangsgift med eller anden fjern fætter fra hjemlandet. Der er mange indvandrerkvinder, der er glade for det, det har de sagt klart og tydeligt, og det vil jeg godt gentage her.

Jeg tror, man misforstår det, fordi Dansk Folkeparti heller aldrig har lagt skjul på, at en anden ting, som bestemt også er væsentlig for Dansk Folkeparti, er at få begrænset antallet af familiesammenføringer til Danmark i medfør af tilknytningsreglen og i forbindelse med tvangsægteskaber. Her tror jeg, hr. Arbo-Bæhr går lidt galt i byen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når jeg kommer ind på spørgsmålet, er det bare, fordi jeg refererer til holdninger, som fru Pia Kjærsgaard tidligere har givet udtryk for i et læserbrev sidste sommer, og som var et angreb på hr. Frank Jensen og den tidligere integrationsminister.

Fru Pia Kjærsgaard kalder det pinligt, at diskussionen om 24-års-reglen bliver til en diskussion om tvangsægteskaber eller ej, og fru Pia Kjærsgaard skriver direkte, at stramningerne først og fremmest blev indført for at få sat en stopper for den tilstrømning af udlændinge, som var ved at tvinge hele vores velfærdssamfund i knæ. På den måde bliver der taget afstand

fra, at det har noget at gøre med tvangsægteskaber, men at det er et spørgsmål om at få lukket grænserne for de folk, som gifter sig med en udlænding, og derfor refererer jeg bare til den holdning og spørger: Hvad vil man gøre for at gøre noget reelt ved problemet med tvangsægteskaberne?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, den udlægning er ret spektakulær, for at sige det ligeud. Det, der bliver citeret, er fuldstændig korrekt, men udlægningen er ejendommelig.

Jeg må sige meget klart og tydeligt til Enhedslisten og andre, der har angrebet og bliver ved med at angribe Dansk Folkeparti for vores udlændingepolitik: Det forholder sig nu engang sådan, at der er nogen, der har holdt festen, og så er der nogen, der skal tage opvasken, og dem, der tager opvasken, er Dansk Folkeparti, og ikke alle andre, som har været med til at holde festen i 15-20 år. Det er det, der skal gøres, og det var derfor, at vi blev nødt til at indføre både tilknytningskrav og 24-års-regel for at begrænse det meget, meget store antal udlændinge, der kom til Danmark. Det står jeg ved, det er jeg stolt af, og jeg vil gøre det igen, hvis det bliver nødvendigt.

Kl. 16.35

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Den 8. februar skulle danskerne tage stilling til et meget klart spørgsmål, og de gav et meget klart svar på, hvem der skal have lederskabet i Danmark i de næste 4 år. Meget fortjent blev Det Konservative Folkeparti styrket, og VK-regeringen fik et solidt folkeligt mandat til en ny 4-årsperiode på regeringsbænken.

For Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, hvor hovedprioriteringerne skal ligge i de kommende år. Vi ved, at globaliseringen ikke er et valg, vi sådan bare kan sige ja eller nej tak til, men derimod et vilkår, som vi i tide skal tackle. Det kræver politikere, der tør tænke langt og stort, og som tør handle visionært og konkret både i et globalt og i et lokalt perspektiv.

Vi skal have et solidt udgangspunkt i et aktivt internationalt samarbejde. Flere og flere proble-